அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ निर्वाणमञ्जरी ॥

॥ நிர்வாண மஞ்ஜரீ॥

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்.
1963

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத் தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதா சார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **நிர்வாண மஞ்ஜரீ**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம் போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

நிர்வாண மஞ்ஜரீ: உலக வியவஹாரங்களில் ஈடுபடும் பொழுது பழைய வாஸனையால் மறுபடியும் சரீராதிகளில் நான் என்ற எண்ணம் வராமலிருப்பதற் காக ஸ்வரூபத்தை அனுஸந்தானம் செய்ய 'நிர்வாணஷட்கம்' போலவே, ஆனுல் சிறிது விஸ்தாரமாக 12 சுலோகங்களால் ஆத்மாவைத் தவிற வேறொன்றும் நான் அல்ல என்பதை விளக்கிக் கூறுகிறுர்.

இந்நூல் தமிழில் பதவுரை, பொழிப்புரைகளுடன் விசேஷ ஸ்வாரஸ்யங்க ளுடன் கூடிய கருத்துரையும் எழுதித்தந்து உதவிய **ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யர்** அவர்களுக்கு நம் ஸமிதியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இம்மலர் ஸ்ரீ ஸத்குரு சரணுவிந்தங்களில் சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக்கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ निर्वाणमञ्जरी ॥

॥ நிர்வாண மஞ்ஜரீ ॥

ஶ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஆத்மஸ்வரூபத்தை அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டிய முறையை ஶ்ரீமத் ஆசார்யார் வெகு சுருக்கமாக இதில் விளக்குகிறுர். ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படும் வரை ஆத்மாவல்லாத அனுத்மாக்களிலேயே ஆத்மா என்கிற எண்ணம், அநாதியான அவித்யையினுல் ஊறிக்கிடக்கிறபடியால் அவ்வெண்ணத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு இரண்டுவித அப்யாஸங்கள் அவசியமாகிறது. எதையெல்லாம் நாம் தவருக ஆத்மா என்று நிஜனத்துக் கொண்டிருக்கிறேமோ அவையெல்லாம் ஆத்மாவல்ல என்று முதலில் நன்கு உணரவேண்டும். பிறகு ஆத்மாவென்பது வாஸ்தவத்தில் யார் என்பதை உணர வேண்டும். இவ்விதமான இரண்டு விதங்களிலும் இதில் ஆத்மஸ்வரூபம் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.]

अहं नामरो नैव मर्त्यो न दैत्यो न गन्धर्वरक्षः पिशाचप्रभेदः ।
पुमान्नैव न स्त्री तथा नैव षण्डः प्रकृष्ट प्रकाशस्वरूपः शिवोऽहम् ॥ १ ॥

அஹம் நாமரோ நைவ மர்த்யோ ந தை³த்யோ
ந க³ந்த⁴ர்வரக்ஷ: பிஶாசப்ரபே⁴த³: ।
புமான்ஊவ ந ஸ்த்ரீ ததா² நைவ ஷண்ட³:
ப்ரக்ருஷ்ட ப்ரகாஶஸ்வரூப: ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 1 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

अमरः = தேவன்,
அமர:

न = அல்ல,
ந

मर्त्य = மனிதன்,
மர்த்ய

नैव = இல்லவேயில்ஜல,
நைவ

दैत्यः = அஸுரன்,
தை³த்ய:

न **ந**	=	அல்ல,
गन्धर्वरक्षः पिशाचप्रभेदः **க³ந்த⁴ர்வரக்ஷ: பிஶாசப்ரபே⁴த³:**	=	கந்தர்வன் ராக்ஷஸன் பிசாசம் என்கிற பிரிவில் சேர்ந்தவன்,
न **ந**	=	அல்ல,
पुमान् **புமான்**	=	ஆண்,
नैव **நைவ**	=	இல்லவேயில்லை,
स्त्री **ஸ்த்ரீ**	=	பெண்,
न **ந**	=	அல்ல,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
षण्डः **ஷண்ட³:**	=	அலியும்,
नैव **நைவ**	=	இல்லவேயில்லை (வாஸ்தவத்தில்),
प्रकाशस्वरूपः **ப்ரகாஶஸ்வரூப:**	=	உத்தமமான ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்கள ஸ்வரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

நான் தேவன் அல்ல, மனிதனும் அல்ல, அஸுரனும் அல்ல, கந்தர்வன் ராக்ஷஸன் பிசாசம் என்கிற வகுப்பில் சேர்ந்தவனும் அல்ல, ஆணும் அல்ல, பெண்ணும் அல்ல, அப்படியே அலியும் அல்ல. (வாஸ்தவத்தில்) உத்தமமான ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய மங்கள ஸ்வரூபியான பரப்பிரஹ்மமே நான்.

[தேவன் அஸுரன் மனிதன் முதலான வேற்றுமைகள் எல்லாம் சரீரத்தையே சேர்ந்தவை. அப்படியே ஆண் பெண் என்கிற வியவஹாரமும் சரீரத்தையே ஒட்டி யிருக்கிறது. இவை யாவும் சரீர விலக்ஷணரான ஆத்மாவிடத்தில் ஸம்பந்திக்காது. ஆத்மா கேவலம் ஞானஸ்வரூபரே.] **(1)**

अहं नैव बालो युवा नैव वृद्धो न वर्णी न च ब्रह्मचारी गृहस्थः ।
वनस्थोऽपि नाहं न संन्यस्तधर्मा जगज्जन्मना शैकहेतुः शिवोऽहम् ॥ २ ॥

அஹம் நைவ பா^{3}லோ யுவா நைவ வ்ருத்^{3}தோ^{4}
ந வர்ணீ ந ச ப்^{3}ரஹ்மசாரீ க்^{3}ருஹஸ்த^{2}꞉ ।
வனஸ்தோ^{2}(அ)பி நாஹம் ந ஸம்ந்யஸ்த த^{4}ர்மா
ஜக^{3}ஜ்ஜன்ம ஞைைகஹேது꞉ ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 2 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
बालः **பா^{3}ல꞉**	=	பாலனும்,
युवा **யுவா**	=	யௌவனத்திலுள்ளவனும்,
नैव **நைவ**	=	இல்லவேயில்லை,
वृद्धः **வ்ருத்^{3}த^{4}꞉**	=	கிழவனும்,
नैव **நைவ**	=	இல்லவேயில்லை,
वर्णी **வர்ணீ**	=	(பிராஹ்மண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்ற) வர்ணங்களில் சேர்ந்தவனும்,
न **ந**	=	இல்லை, (பிரஹ்மசாரீ, கிருஹஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன், ஸன்யாஸி என்கிற நான்கு ஆசிரமங்களில் சேர்ந்த),
ब्रह्मचारी **ப்^{3}ரஹ்மசாரீ**	=	பிரஹ்மசாரியும்,
गृहस्थः **க்^{3}ருஹஸ்த^{2}꞉**	=	கிருஹஸ்தனும்,
न च **ந ச**	=	இல்லை,
वनस्थोऽपि **வனஸ்தோ^{2}(அ)பி**	=	வானப்பிரஸ்தனும்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न **ந**	=	இல்லை,

संन्यस्तधर्मा = எல்லா கர்மங்களையும்விட்ட ஸன்யாஸியும்,

ஸம்ந்யஸ்தத⁴ர்மா

न = இல்லை. (வாஸ்தவத்தில்),

ந

जगज्जन्मना शैकहेतु: = பிரபஞ்சத்தின் உத்பத்திக்கும் நாசத்திற்கும்

ஜக³ஜ்ஜன்ம ஞைஸகஹேது ஒரே காரணமாயிருக்கிற,

शिव: = மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,

ஶிவ:

अहं = நான்,

அஹம்

நான் பாலனும் அல்ல, யுவாவும் அல்ல, கிழவனும் அல்ல, (பிராஹ்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்கிற நான்கு) ஜாதிகளில் சேர்ந்தவனுமல்ல, (பிரஹ்மசாரீ கிருஹஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் ஸன்யாஸி என்கிற நான்கு ஆசிரமங்களில்) பிரஹ்மசாரி அல்ல, கிருஹஸ்தனும் அல்ல வானப்பிரஸ்தனும் அல்ல, எல்லாக் கர்மாக்களையும் விட்ட ஸன்யாஸியும் அல்ல. (வாஸ்தவத்தில்) பிர பஞ்சத்தின் உத்பத்திக்கும் நாசத்திற்கும் ஒரே காரணமாயிருக்கிற மங்கள ரூபியான பரப்பிரஹ்மமே நான். **(2)**

अहं नैव मेयस्तिरोभूतमाय: तथैवेक्षितुं मां पृथङ्नास्त्युपाय: ।
समाश्लिष्टकायत्त्रयोऽप्यद्वितीय: सदाऽतीन्द्रिय: सर्वरूप: शिवोऽहम् ॥ ३ ॥

அஹம் நைவ மேயஸ்திரோபூ⁴தமாய:
ததை²வேக்ஷிதும் மாம் ப்ருத²ங்ஞஸ்த்யுபாய: ।
ஸமாஶ்லிஷ்டகாயத்த்ரயோ(அ)ப்யத்³விதீய:
ஸதா³(அ)தீந்த்³ரிய: ஸர்வரூப: ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 3 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

मेय = பிரமாணங்களினுல் அறியக்கூடியவன்,

மேய

नैव = இல்லவேயில்லை,

நைவ

तथैव = அப்படியே,

ததை²வ

तिरोभूतमाय: = மாயையினுல் மறைக்கப்பட்டவனும் (அல்ல),

திரோபூ⁴தமாய:

मां = என்னை,

மாம்

ईक्षितुं = அறிவதற்கு,

ஈக்ஷிதும்

पृथक् = வேறு தனியாக,

ப்ருத²க்

उपाय: = உபாயமும்,

உபாய:

न अस्ति = கிடையாது,

ந அஸ்தி

समाश्लिष्टकायत्रयोऽपि = (ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்கிற) மூன்று

ஸமாஶ்லிஷ்டகாயத்த்ரயோ(அ)பி சரீரங்களால் நன்கு சூழப்பட்டவராய் இருந்த போதிலும்,

अद्वितीय: = இரண்டாவதென்பது இல்லாதவராய்,

அத்³விதீய:

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

अतीन्द्रिय: = இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதவராய்,

அதீந்த்³ரிய:

सर्वरूप: = எல்லா வஸ்து ஸ்வரூபமாக இருக்கும்,

ஸர்வரூப:

शिव: = மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,

ஶிவ:

अहं = நான்,

அஹம்

நான் பிரமாணங்களினுல் அறியக்கூடியவன் அல்ல, மாயையினுல் மறைக்கப் பட்டவனும் இல்லை, என்னை அறிவதற்கு வேறு தனியாக உபாயமும் கிடையாது. ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்கிற மூன்று சரீரங்களால் நன்கு சூழப்பட்ட வனுயிருந்த போதிலும், இரண்டாவதென்பது இல்லாதவராய் எப்பொழுதும் இந்திரி யங்களுக்கு எட்டாதவராய் எல்லா வஸ்து ஸ்வரூபமாக இருக்கும் மங்கள ஸ்வரூபியான பரப்பிரஹ்மமே நான்.

[தேவன் அஸுரன் மனுஷ்யன் முதலான வியவஹாரங்களோ, ஆண் பெண் என்கிற வித்யாஸமோ, வயதை வைத்து ஏற்படக்கூடிய இளமை மூப்பு என்கிற மாறுதலோ, பிராஹ்மணன் க்ஷத்திரியன் முதலான ஜாதியினுல் ஏற்படும் பேதமோ, பிரஹ்மசாரீ முதலான ஆசிரமத்தையொட்டின பிரிவுகளோ, ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத் தில் ஸம்பந்தப்படாது என்று முதல் இரண்டு சுலோகங்களால் சொல்லப்பட்டது. ஒருவனைப்பற்றி வர்ணிப்பதானுல் அவன் மனிதன், பிராஹ்மணன், கிருஹஸ்தன் என்ற விதமாகவே அவனிடம் லக்ஷணங்களை ஸம்பந்தப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆத்மாவிற்கு இவ்வித லக்ஷணங்கள் கிடையாது என்று சொல்

லியாகிவிட்டது. ஒரு பதார்த்தம் இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டுமானுல் அதன் லக்ஷணம் என்ன? அதற்கு என்ன பிரமாணம் என்று அவசியம் சொல்ல வேண்டும். உலகத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடிய லக்ஷணங்கள் ஆத்மாவில் கிடையா தென்ருலும் பிரமாணமாவது உண்டா என்ருல் அதுவும் கிடையாது என்று இங்கு காட்டப்படுகிறது. ஆத்மா ஒருவித இந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகாமல் போனுலும் அது எவ்வித பிரமாணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் ஸ்வயம்பிரகாசமாய் இருக்கிற வஸ்து என்கிருர். அதை மறைத்துவிட மாயைக்கோ, சரீரங்களுக்கோ சக்தி கிடை யாது. உலகில் எல்லாப் பொருளாகத் தோன்றுவதும் ஆத்மாவே.] **(3)**

अहं नैव मन्ता न गन्ता न वक्ता न कर्ता न भोक्ता न मुक्ताश्रमस्थः ।
यथाऽहं मनोवृत्तिभेदस्वरूपस्तथा सर्ववृत्तिप्रदीपः शिवोऽहम् ॥ ४ ॥

அஹம் நைவ மந்தா ந க^{3}ந்தா ந வக்தா
ந கர்தா ந போ^{4}க்தா ந முக்தாஶ்ரமஸ்த^{2}ः ।
யதா^{2}(அ)ஹம் மனோவ்ருத்திபே^{4}த^{3}ஸ்வரூப:
ததா^{2} ஸர்வவ்ருத்திப்ரதீ^{3}பः ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 4 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
मन्ता = (மனஸினுல்) ஆலோசிக்கிறவன்,
மந்தா
नैव = இல்லவேயில்லை,
நைவ
गन्ता = (காலால்) நடக்கிறவன்,
க^{3}ந்தா
न = இல்லை,
ந
वक्ता = (வாயால்) பேசுகிறவன்,
வக்தா
न = இல்லை,
ந
कर्ता = (கர்மேந்திரியங்களினுல்) வேலை செய்கிறவன்,
கர்தா
न = இல்லை,
ந
भोक्ता = (போகஸாதனங்களினால் ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவனும்,
போ^{4}க்தா
न = இல்லை,
ந

मुक्ताश्रमस्थ: = (ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து) விடுபட்டவனுடைய
முக்தாஶ்ரமஸ்த²꞉ நிலையிலிருப்பவனும்,
न = இல்லை,

ந
यथा = எப்படி,

யதா²
अहं = நான்,

அஹம்
मनोवृत्तिभेदस्वरूप: = மனஸினுடைய விருத்திகளின் வேற்றுமையை
மனோவ்ருத்திபே⁴த³ஸ்வரூப: தன் ரூபமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனோ,
तथा = அப்படியே,

ததா²
सर्ववृत्तिप्रदीप: = எல்லா விருத்திகளையும் பிரகாசிக்கும்படிச்
ஸர்வவ்ருத்திப்ரதீ³ப꞉ செய்யும் வெளிச்சமாயுள்ள,
शिव: = மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,

ஶிவ꞉
अहं = நான்,

அஹம்

நான் (மனஸினால்) ஆலோசிக்கிறவன் அல்ல, (காலால்) நடக்கிறவன் அல்ல, (வாயால்) பேசுகிறவன் அல்ல, (கர்மேந்திரியங்களால்) வேலை செய்கிறவன் அல்ல, (போகஸாதனங்களால் ஸுக துக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன் அல்ல, (ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து) விடுபட்டவனுடைய நிலையில் இருப்பவனும் அல்ல. எப்படி நான் மனஸினுடைய விருத்திகளின் வேற்றுமையைத் தன் ரூபமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனோ, அப்படியே எல்லா விருத்திகளையும் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்யும் வெளிச்சமாயுள்ள மங்கள ஸ்வரூபமான பரப்பிரஹ்மமாகவே நான் இருக்கிறேன்.

[நான் போகிறேன், பேசுகிறேன், நினைக்கிறேன், செய்கிறேன், அனுபவிக்கி றேன், இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்திருக்கிறேன் என்ற எல்லா எண்ணங்களும் மனோவிருத்தியின் தாதாத்ம்யம் ஆத்மாவிற்கு இருக்கும்போதுதான் ஏற்படும். ஆகையால் அவைகளும் ஆத்மாவே ஆகும். ஆனாலும் சுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபம் இவ்வித விருத்திகளை யெல்லாம் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு அவைகளுடன் கலக்காமல் ஸாக்ஷியாய் இருக்கும் தன்மை உள்ளது.] **(4)**

न मे लोकयात्राप्रवाह प्रवृत्तिर्न मे बन्धबुद्ध्या दुरीहानिवृत्तिः ।
प्रवृत्तिर्निवृत्याऽस्य चित्तस्य वृत्ति: यतस्त्वन्वहं तत्स्वरूपः शिवोऽहम् ॥ ५ ॥

ந மே லோகயாத்ராப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தி:
ந மே ப^{3}ந்த^{4}பு^{3}த்^{3}த^{4}யா து^{3}ரீஹாநிவ்ருத்தி: ।
ப்ரவ்ருத்திர்நிவ்ருத்யா(அ)ஸ்ய சித்தஸ்ய வ்ருத்தி:
யதஸ்த்வன்வஹம் தத்ஸ்வரூப: ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 5 ॥

मे = எனக்கு,
மே

लोकयात्राप्रवाह प्रवृत्ति: = உலகயாத்திரை தொடர்ந்து நடப்பதற்காக
லோகயாத்ராப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தி: பிரவிருத்தியும்,

न = கிடையாது,
ந

मे = எனக்கு,
மே

बन्धबुद्ध्या = கட்டுப்படுத்திவிடுமே என்கிற எண்ணத்தினுல்,
ப^{3}ந்த^{4}பு^{3}த்^{3}த^{4}யா

दुरीहानिवृत्ति: = கெட்ட கார்யங்களிலிருந்து நிவிருத்தியும்,
து^{3}ரீஹாநிவ்ருத்தி:

न = கிடையாது,
ந

निवृत्या = நிவிருத்தியோடு,
நிவ்ருத்யா

प्रवृत्ति: = பிரவிருத்தியும்,
ப்ரவ்ருத்தி:

अस्य = இந்த,
அஸ்ய

चित्तस्य = மனஸினுடைய,
சித்தஸ்ய

वृत्ति: = வேஜலயாயிருப்பது,
வ்ருத்தி:

यतस्तु = எதனுல் ஏற்படுகிறதோ,
யதஸ்து

तत्स्वरूप: = அந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள,
தத்ஸ்வரூப:

शिव: = மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,
ஶிவ:

अन्वहं = எப்பொழுதும்,
அன்வஹம்

अहं = நான் இருக்கிறேன்.

அஹம்

எனக்கு உலக யாத்திரை தொடர்ந்து நடப்பதற்காக பிரவிருத்தியும் கிடையாது, எனக்கு கட்டுப்படுத்திவிடுமே என்கிற எண்ணத்தினுல் கெட்ட கார்யங்களிலிருந்து நிவிருத்தியும் கிடையாது. நிவிருத்தியோடு பிரவிருத்தியும் இந்த மனதினுடைய வேலையாயிருப்பது எதனுல் ஏற்படுகிறதோ அந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள மங்கள ரூபியான பரப்பிரஹ்மமாக நான் எப்பொழுதும் இருக்கிறேன்.

[உலகத்தில் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி என்ற இருவகை சேஷ்டைகளும் மனதையே சேர்ந்தவை. ஆனுல் மனஸ் ஜடமானதினுல் தானுக சேஷ்டிக்க முடியாது. மனஸை சேஷ்டிக்கும்படி செய்யும் சைதன்யமே நான்.] **(5)**

निदानं यदज्ञानकार्यस्य कार्यं विना यस्य सत्त्वं स्वतो नैव भाति ।
यदाद्यन्तमध्यान्तरालान्तरालप्रकाशात्मकं स्यात्तदेवाहमस्मि ॥ ६ ॥

நிதா³னம் யத³ஜ்ஞானகார்யஸ்ய கார்யம்
வினு யஸ்ய ஸத்த்வம் ஸ்வதோ நைவ பா⁴தி ।
யதா³த்³யந்த மத்⁴யாந்தராலாந்தரால
ப்ரகாஶாத்மகம் ஸ்யாத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 6 ॥

यत् = எது,

யத்

अज्ञानकार्यस्य = அக்ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட (பிரபஞ்சம் முதலான)

அஜ்ஞானகார்யஸ்ய கார்யபதார்த்தங்களுக்கெல்லாம்,

निदानं = மூலகாரணமோ,

நிதா³னம்

यस्य = எதனுடைய,

யஸ்ய

सत्त्वं = இருப்பானது,

ஸத்த்வம்

कार्यं विना = கார்யபதார்த்தங்களன்னியில்,

கார்யம் வினு

स्वतः = தானுகவே,

ஸ்வத:

नैव भाति = தோன்றுகிறதில்லையோ,

நைவ பா⁴தி

यत् = எது,

யத்

आद्यन्तमध्यान्तरालान्तरालप्रकाशात्मकं = (எல்லாவற்றிலும்) முதலிலும் முடி
ஆத்³யந்தமத்⁴யாந்தராலாந்தராலப்ரகாஶாத்மகம் விலும் நடுவிலும் மத்தியிலுள்ள இடுக்குகளிலும் பிரகாச ஸ்வரூபமாக,

स्यात् = இருக்கிறதோ,
ஸ்யாத்

तदेव = அதுவே,
தஹே³வ

अहं अस्मि = நானுக இருக்கிறேன்.
அஹம் அஸ்மி

எது அக்ஞானத்தினுல் ஏற்பட்ட (பிரபஞ்சம் முதலான) கார்யபதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமோ, எதனுடைய இருப்பானது கார்ய பதார்த்தங்களன்னியில் தானுகவே தோன்றுகிறதில்லையோ, எது (எல்லாவற்றிலும்) முதலிலும் முடிவிலும் நடுவிலும் மத்தியிலுள்ள இடுக்குகளிலும் பிரசாச ஸ்வரூபமாகவே இருக்கிறதோ, அதுவே நானுக இருக்கிறேன்.

[பிரஹ்மம் பிரத்யக்ஷாதிஸாமான்ய பிரமாணங்களுக்கு விஷயமாகாததால் அது ஒன்று இருக்கிறது என்பதற்கே ருஜு அதில் தோன்றும் ஜகத்துத்தான். ஸர்வ பிரகாச ரூபமாயிருந்தபோதிலும் அதனுல் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்யப்படுகிற பதார்த்தங்களைக் கொண்டுதான் அதன் இருப்பைத் தீர்மானிக்கவேண்டியிருக்கிறது.] **(6)**

यतोऽहं न बुद्धिर्न मे कार्यसिद्धिर्यतो नाहमङ्गं न मे लिङ्गभङ्गः ।
हदाकाशवर्ती गताङ्गत्रयार्तिःसदा सच्चिदानन्दमूर्तिः शिवोऽहम् ॥ ७ ॥

யதோ(அ)ஹம் ந பு³த்³தி⁴ர் ன மே கார்யஸித்³தி⁴:
யதோ நாஹமங்க³ம் ந மே லிங்க³ப⁴ங்க³: ।
ஹதா³காஶவர்தீ க³தாங்க³த்ரயார்தி:
ஸதா³ ஸச்சிதா³னந்த³மூர்தி: ஶிவோ(அ)ஹம் ॥ 7 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

बुद्धिः न = புத்தியல்ல,
பு³த்³தி⁴: ந

यतः = ஆதலால்,
யத:

मे = எனக்கு,
மே

कार्यसिद्धिः = செய்துமுடிக்க வேண்டியதென்பது,
கார்யஸித்³தி⁴:

न **ந**	=	கிடையாது,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अङ्ग न **அங்க³ ந**	=	சரீரம் அல்ல,
यतः **யத:**	=	ஆதலால்,
मे **மே**	=	எனக்கு,
लिङ्गभङ्गः **லிங்க³ப⁴ங்க³:**	=	ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திற்கு ஏற்படும் கெடுதல்,
न **ந**	=	இல்லை,
हदाकाशवर्ती **ஹதா³காஶவர்தீ**	=	ஹ்ருதயாகாசத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பவராய்,
गताङ्गत्रयार्तिः **க³தாங்க³த்ரயார்தி:**	=	(ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என்கிற) மூன்று சரீரங்களுடைய பீடையும் விலகினவராய்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
सच्चिदानन्दमूर्तिः **ஸச்சிதா³னந்த³மூர்தி:**	=	ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபராக இருக்கும்,
शिवः **ஶிவ:**	=	மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே,
अहं **அஹம்**	=	நான்.

நான் புத்தியல்லவாததால் எனக்கு செய்துமுடிக்க வேண்டியதென்பது கிடையாது. நான் சரீரமல்லவாதலால் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திற்கு ஏற்படும் கெடுதல் எனக்கு இல்லை. ஹ்ருதயாகாசத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பவராய் (ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என்கிற) மூன்று சரீரங்களினுடைய துன்பத்திலிருந்து விலகினவராய் ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபராக இருக்கும் மங்களரூபியான பரப்பிரஹ்மமே நான்.

[தேஹம் முதல் புத்திவரை உள்ள எல்லா உபாதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு ஹ்ருதய குகையில் பிரகாசிக்கும் ஆத்மா எவ்வித துக்க ஸம்பந்தமுமன்னியில் எப்பொழுதும் ஸச்சிதாநந்தரூபியாகவே விளங்குகிறார். அவர்தான் நான்.]

यदासीद्विलासाद्विकारो जगद्यद्विकाराश्रयो नाद्वितीयत्वतः स्यात् ।
मनोबुद्धिचित्ताहमाकारवृत्तिप्रवृत्तिर्यतः स्यात्तदेवाहमस्मि ॥ ८ ॥

யதா³ஸீத்³விலாஸாத்³விகாரோ ஜக³த்³யத்³
விகாராஶ்ரயோ நாத்³விதீயத்வத꞉ ஸ்யாத் ।
மனோபு³த்³தி⁴சித்தாஹமாகாரவ்ருத்தி
ப்ரவ்ருத்திர்யத꞉ ஸ்யாத்ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 8 ॥

यत् = எது,
யத்

विलासात् = விலஸிக்கும்போது (மலர்வதினுல்)
விலாஸாத்

जगत् = பிரபஞ்சமென்ற,
ஜக³த்

विकारः = மாறுதலாக,
விகார꞉

आसीत् = ஏற்பட்டதோ (அப்படியிருந்தும்),
ஆஸீத்

यत् = எது,
யத்

अद्वितीयत्वतः = இரண்டாவதற்ற தன்மையினுல்,
அத்³விதீயத்வத꞉

विकाराश्रयः = மாறுதலுக்கு இடமாக,
விகாராஶ்ரய꞉

न स्यात् = இராதோ,
ந ஸ்யாத்

यतः = எதனுல்,
யத꞉

मनोबुद्धिचित्ताहमाकारवृत्तिप्रवृत्तिः = மனது புத்தி சித்தம் அஹங்காரம் என்ற (பிரிவுபட்டுள்ள அந்தக்கரண) விருத்திகளுக்கு பிரவிருத்தி,
மனோபு³த்³தி⁴சித்தாஹமாகாரவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தி꞉

स्यात् = ஏற்படுகிறதோ,
ஸ்யாத்

तदेव = அதுவாகவே,
ததே³வ

अहं = நான்.
அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்.

அஸ்மி

எது விலஸிக்கும்போது (மலர்வதினுல்) பிரபஞ்ச மென்ற மாறுதலாக ஏற்பட்ட தோ, (அப்படியிருந்தும்) எது இரண்டாவதற்றதென்ற காரணத்தினுல் மாறுதலுக்கு இடமாக ஆகிறதில்லையோ, எதனுல் மனஸ் புத்தி சித்தம் அஹங்காரம் என்று பிரிவுபட்டுள்ள அந்தக்கரண விருத்திகளுக்கு பிரவிருத்தி ஏற்படுகிறதோ, அதுவே நான்.

[ஜகத்து என்பது பிரஹ்மத்தில் தோன்றும் விகாரமாயிருந்தபோதிலும் பிரஹ்மம் விகாரத்தை அடைவது கிடையாது. அப்படியே ஜீவனுக பிரஹ்மம் தோன்றும்போது அவனுடைய அந்தக்கரண விருத்திகள் பலவாறுக இருந்த போதிலும் அவனுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படுகிறதில்லை.] **(8)**

यदन्तर्बहिर्व्यापकं नित्यशुद्धं यदेकं सदा सच्चिदानन्दकन्दम् ।
यतः स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चस्य भानं यतस्तत्प्रसूतिस्तदेवाहमस्मि ॥ ९ ॥

யத³ந்தர்ப³ஹிர்வ்யாபகம் நித்யஶுத்³த⁴ம்
யதே³கம் ஸதா³ ஸச்சிதா³னந்த³கந்த³ம் ।
யதঃ ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய பா⁴னம்
யதஸ்தத்ப்ரஸூதிஸ்ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 9 ॥

यत् = எது,

யத்

अन्तः = உள்ளேயும்,

அந்தঃ

बहिः = வெளியிலும்,

ப³ஹி

व्यापकं = வியாபகமாயும்,

வ்யாபகம்

नित्यशुद्धं = எப்பொழுதும் சுத்தமாயும் (இருக்கிறதோ),

நித்யஶுத்³த⁴ம்

यत् = எது,

யத்

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

एकं = ஒன்றுகவே இருந்துகொண்டு,

ஏகம்

सच्चिदानन्दकन्दम् = ஸத்தாயும் சித்தாயும் ஆனந்தமாயுமுள்ளதுவோ,
ஸச்சிதா3னந்த3கந்த3ம்

यतः = எதனுல்,
யத:

स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चस्य = ஸ்தூலமான பிரபஞ்சம் ஸூக்ஷ்மமான பிரபஞ்சம்
ஸ்தூ2லஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய இவைகளுடைய,

भानं = தோற்றம் (ஏற்படுகிறதோ),
பா4னம்

यतः = எதிலிருந்து,
யத:

तत्प्रसूति = அந்த பிரபஞ்சங்களின் உத்பத்தியோ,
தத்ப்ரஸூதி

तदेव = அதுவாகவே,
ததே3வ

अहं = நான்.
அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்.
அஸ்மி

எது உள்ளேயும் வெளியிலும் வியாபகமாயும் எப்பொழுதும் சுத்தமாயும் இருக்கிறதோ, எது எப்பொழுதும் ஒன்றுகவே இருந்துகொண்டு, ஸத்தாயும் சித்தாயும் ஆனந்தமாயுமுள்ளதோ, எதனுல் ஸ்தூல பிரபஞ்சம் ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்சம் இவைகளுடைய தோற்றம் ஏற்படுகிறதோ, எதிலிருந்து அந்தப் பிரபஞ்சங்களின் உத்பத்தியோ, அதுவே நான். **(9)**

यदर्केन्दुविद्युत्प्रभाजालमालाविलासास्पदं यत्स्वभेदादिशून्यम् ।
समस्तं जगद्यस्य पादात्मकं स्याद्यतः शक्तिभानं तदेवाहमस्मि ॥ १० ॥

யத3ர்கேந்து3வித்3யுத்ப்ரபா4ஜாலமாலா
விலாஸாஸ்பத3ம் யத்ஸ்வபே4தா3தி3ஶூன்யம் ।
ஸமஸ்தம் ஜக3த்3யஸ்ய பாதா3த்மகம் ஸ்யாத்3
யத: ஶக்திபா4னம் ததே3வாஹமஸ்மி ॥ 10 ॥

यत् = எது,
யத்

अर्केन्दुविद्युत्प्रभाजालमालाविलासास्पदं = ஸூர்யன் சந்திரன் மின்னல் இவைகளின்
அர்கேந்து3வித்3யுத்ப்ரபா4ஜாலமாலாவிலாஸாஸ்பத3ம் பிரகாசக்கூட்ட வரிசைகள் விளங்கு வதற்குக் காரணமே,

यत्	**யத்**	=	எது,
स्वभेदादिशून्यम्	**ஸ்வபே4தா3தி3ஶூன்யம்**	=	தன்னுள் பேதம் முதலான (தன்னுள்ளேயே கைகால்கள் மாதிரியாயுள்ள ஸ்வகதபேதம், தனக்கு ஸமாநமான வேறொரு பதார்த்தத்திலிருந்து வேறு படுதலாகிய ஸஜாதீயபேதம், தனக்கு விலக்ஷண மாயுள்ள பதார்த்தங்களிலிருந்து வேறுபடுதலாகிய விஜாதீய பேதம் ஆகிய மூன்று) பேதங்களும் அற்றதோ,
यस्य	**யஸ்ய**	=	எதனுடைய,
पादात्मकं	**பாதா3த்மகம்**	=	பாதஸ்வரூபமாகவே,
समस्तं	**ஸமஸ்தம்**	=	ஸகல,
जगत्	**ஜக3த்**	=	ஜகத்தும்,
स्यात्	**ஸ்யாத்**	=	ஆகுமோ,
यतः	**யத:**	=	எதனால்,
शक्तिभानं	**ஶக்திபா4னம்**	=	சக்தியினுடைய தோற்றம் ஏற்படுகிறதோ,
तदेव	**தேதே3வ**	=	அதுவாகவே,
अहं	**அஹம்**	=	நான்.
अस्मि	**அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

எது ஸூர்யன் சந்திரன் மின்னல் இவைகளின் பிரகாசக்கூட்ட வரிசைகள் விளங்குவதற்கு காரணமோ, எது தன்னுள் பேதம் முதலான (தனக்குள்ளேயே கைகால்கள் மாதிரியுள்ள ஸ்வகதபேதம், தனக்கு ஸமானமான வேறொரு பதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபடுதலாகிய ஸஜாதீயபேதம், தனக்கு விலக்ஷணமாயுள்ள பதார்த்தங்களிலிருந்து வேறுபடுதலாகிய விஜாதீய பேதம் ஆகிய மூன்று) பேதங்களும் அற்றதோ, எதனுடைய பாதஸ்வரூபமாகவே ஸகல ஜகத்தும் ஆகுமோ, எதனால் சக்தியினுடைய தோற்றம் ஏற்படுகிறதோ, அதுவே நான். **(10)**

यतः कालमृत्युर्बिभेति प्रकामं यतश्चित्तबुद्धीन्द्रियाणां विलासः । हरिब्रह्मरुद्रेन्द्र चन्द्रादिनामप्रकाशो यतः स्यात्तदेवाहमस्मि ॥ ११ ॥

யத꞉ கால ம்ருத்யுர் பி³பே⁴தி ப்ரகாமம்
யதஶ்சித்த பு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியாணாம் விலாஸ꞉ ।
ஹரி ப்³ரஹ்ம ருத்³ரே ந்த்³ர சந்த்³ராதி³ நாம
ப்ரகாஶோ யத꞉ ஸ்யாத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 11 ॥

यतः **யத꞉**	=	எதனிடமிருந்து,
कालमृत्युः **காலம்ருத்யு꞉**	=	காலமிருத்யுவும்,
प्रकामं **ப்ரகாமம்**	=	மிகவும்,
बिभेति **பி³பே⁴தி**	=	பயப்படுகிறரோ,
यतः **யத꞉**	=	எதனுல்,
चित्तबुद्धीन्द्रियाणां **சித்தபு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியாணாம்**	=	சித்தம் புத்தி இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு,
विलासः **விலாஸ꞉**	=	பிரகாசம் (ஏற்படுகிறதோ),
यतः **யத꞉**	=	எதனுல்,
हरिब्रह्मरुद्रेन्द्र चन्द्रादिनामप्रकाशः **ஹரிப்³ரஹ்மருத்³ரேந்த்³ர சந்த்³ராதி³நாமப்ரகாஶ꞉**	=	விஷ்ணு, பிரஹ்மா, ருத்ரன், இந்திரன் சந்திரன் முதலானவர்களுடைய பெயர்களுக்கு பிரகாசம்,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஏற்படுகிறதோ,
तदेव **ததே³வ**	=	அதுவாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

எதனிடமிருந்து காலமிருத்யுவும் மிகவும் பயப்படுகிருரோ, எதனுல் சித்தம் புத்தி இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு பிரகாசம் ஏற்படுகிறதோ, எதனுல் விஷ்ணு பிரஹ்மா ருத்ரன் இந்திரன் சந்திரன் முதலானவர்களுடைய பெயர்களுக்குப் பிரகாசம் ஏற்படுகிறதோ, அதுவே நான்.

[ஸர்வ வியாபகமாயும், ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரண மாயும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபமாயும், நாமரூபங்களுக்குள்பட்ட ஸகல தேவதைகளேயும் நியமனம் செய்கிறதாயும் எவ்வித வேற்றுமையுமற்ற ஒன்ருன ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகவும் விளங்கிவரும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமே நான் என்று மூன்று சுலோகங்களால் காட்டப்பட்டது.] **(11)**

यदाकाशवत्सर्वगं शान्तरूपं परं ज्योतिराकारशून्यं वरेण्यम् ।
यदाद्यन्तशून्यं परं शङ्कराख्यं यदन्तर्विभाव्यं तदेवाहमस्मि ॥ १२ ॥

யதா3காஶவத்ஸர்வக3ம் ஶாந்தரூபம்
பரம் ஜ்யோதிராகாரஶூன்யம் வரேண்யம் ।
யதா3த்3யந்தஶூன்யம் பரம் ஶங்கராக்2யம்
யத3ந்தர்விபா4வ்யம் ததே3வாஹமஸ்மி ॥ 12 ॥

यत् = எது,
யத்
आकाशवत् = ஆகாசம்போல,
ஆகாஶவத்
सर्वगं = எல்லாவற்றிலும் வியாபித்துக்கொண்டு,
ஸர்வக3ம்
शान्तरूपं = அடங்கின ஸ்வரூபமுள்ளதாய்,
ஶாந்தரூபம்
परं = மேலான,
பரம்
ज्योतिः = ஜ்யோதியாய்,
ஜ்யோதி:
आकारशून्यं = உருவமற்றதாய்,
ஆகாரஶூன்யம்
वरेण्यम् = சிலாகிக்கத்தக்கதாய் இருக்கிறதோ,
வரேண்யம்
यत् = எது,
யத்
आद्यन्तशून्यं = ஆதியும் அந்தமும் அற்றதாய்,
ஆத்3யந்தஶூன்யம்

परं **பரம்**	=	உத்கிருஷ்டமாய்,
शङ्कराख्यं **ஶங்கராக்²யம்**	=	க்ஷேமத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய பெயருள்ளதாயும் இருக்கிறதோ,
यत् **யத்**	=	எது,
अन्तः **அந்தஃ**	=	உள்ளேயே,
विभाव्यं **விபா⁴வ்யம்**	=	நன்கு அனுபவிக்கத்தக்கதோ,
तदेव **தத³ேவ**	=	அதுவாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

எது ஆகாசம்போல எல்லாவற்றிலும் வியாபித்துக் கொண்டு, அடங்கின ஸ்வரூபமுள்ளதாய், மேலான ஜ்யோதியாய், உருவமற்றதாய், சிலாகிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறதோ எது ஆதியும் அந்தமும் அற்றதாய், உத்கிருஷ்டமாய், க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பெயருள்ளதாயும் இருக்கிறதோ, எது உள்ளேயே நன்கு அனுபவிக்கத்தக்கதோ, அதுவே நான்.

[முன் சுலோகங்களில் ஜகந்நியந்தாவாகவும் ஸகல வஸ்துப் பிரேரகராகவும் பிரஹ்மத்தை வர்ணித்துவிட்டு இப்பொழுது சுத்தமாய் நிர்குணமாயுள்ளதும் ஸ்வானுபவத்தினுல் மாத்திரம் அறியத்தக்கதுமானதாக அதே பிரஹ்மத்தை வர்ணித்து அதுவேதான் வாஸ்தவத்தில் நான் என்கிற பதார்த்தம் என்று இச்சிறு பிரகரணத்தை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் உபஸம்ஹாரம் செய்கிறுர்கள்.] **(12)**

நிர்வாணமஞ்ஜரீ முற்றும்.
